

ude i fri Mark af Jurister, af statsvidenskabelige Kandidater, af Embedsmænd sammen med det praktiske Livs Mænd. Jeg forstaar ikke, hvad det er i dette Lovforslag, som skulde gaa i den Retning, det ærede Medlem talte om. Det nævnes, at Oplysningsbureauet nedlægges som selvstændig Afdeling. Ja, men dermed ophæves det nu ikke. Med Hensyn til det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremhævede, som i sin Tid blev fremsat, kom det ærede Medlem Hr. Fraenkel selv med en meget slaaende Bemærkning, nemlig at Erhvervene ikke har Raad til det, de vil ikke selv gøre det, men de ønsker netop, at Kontoret skal opretholdes, men opretholdes indenfor den politisk-handelspolitiske Afdeling. Og det er netop denne Afdeling, der nu er kaldt for et Monstrum, det er denne Afdeling som det foreliggende Lovforslag vil opretholde. Den blev oprettet ved Loven af 1921 og var det nye i denne Lovgivning, og det er det, vi ønsker at fastholde, thi det politiske og det økonomiske er to Sider af samme Sag, og det er derfor saa helt nødvendigt, at det fastholdes. Det var ogsaa det, som hele Kommissionen i 1921 var enig om. Og de Ræsonnementer i saa Henseende, som blev gjort gældende fra alle Partiers Side i 1921, er ved de indvundne Erfaringer kun blevet stadfæstet. Jeg kunde nævne forskellige Ting, der viser det, f. Eks. henviser til Okkupationen af Ruhr-distriktet i sin Tid med det politiske og det handelspolitiske, der laa deri. Jeg kunde tage det ene Eksempel efter det andet, som viser Sammenhængen og Nødvendigheden af et Samarbejde. Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes de, der lægger Vægten paa den økonomiske Side i vor Udenrigspolitik, ønsker en Deling i to forskellige Departementer. Det foreslaaede vil ogsaa nok, naar vi kommer til at tale om det i Udvalget, blive fastholdt fra Flertallets Side, fordi det er selve Nerven i det nye, og det stemmer ogsaa efter min Mening overens med de politiske, økonomiske Tanker, som baade det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremhævede.

Hvad angaar Benævnelsen af den politisk-handelspolitiske Afdeling som et Monstrum, saa er det netop Meningen at foretage en Omlægning af de mange Sager, som nu ligger inde under denne Afdeling, og lægge noget ind under Retsafdelingen, men det er noget, som vi i Ministeriet har ment at kunne foretage administrativt, idet det er Forhold, som

de, der gennem mange Aar daglig har haft Kendskab til dette Arbejde, har mere Forstaaelse af — ja, undskyld, det mener man —, og jeg kan ikke tro andet end, at De, naar De tager praktisk paa Tingene, maa indrømme, at hvor værdifuld en Rigsdag end er med dens Erfaringer, saa er der dog visse Erfaringer, som en Rigsdag ikke paa samme Maade kan have som selve Administrationen.

Erhvervene har selv udtalt Tilslutning til, at Oplysningsbureauet bliver nedlagt som selvstændig Afdeling, og at det bliver lagt ind under den politisk-handelspolitiske Afdeling som et Kontor, men det er Ministeriets Mening at give dette Kontor en saa selvstændig Stilling som muligt, og det bliver under Ledelse af den Mand, som Erhvervene har udtalt Ønsket om skulde blive dør. Jeg har i min Fremsættelsestale udtalt min Ros og Tak for det Arbejde, der hidtil er gjort i denne Afdeling, og det skal jeg derfor ikke komme ind paa nu, men naar man nu skal spare, saa har man ment at kunne spare paa dette Omraade og har ment det med Tilslutning fra Erhvervene.

Meningen er altsaa, at det nye Oplysningskontor skal have en selvstændig Stilling, og Erhvervene har netop ogsaa ønsket at kunne faa direkte Adgang dertil: Vi behøver ikke et Erhvervsraad som Mellemed, har de sagt, vi ønsker at kunne komme direkte dertil, for vi mener, at vi i Udenrigsministeriet altid kan træffe Mænd, der vil og kan hjælpe os. Der er ganske vist fra forskellige Sider blevet fremført Kritik over den Ordning, der nu findes, men jeg tror ikke, man vil faa de nævnte ledende Erhvervsmand til at gaa ind for hverken en Personændring eller en Kontorændring, om jeg saa maa sige, da de altsaa har en Følelse af, at de, naar de kommer op i dette Kontor, træffer Mænd, der ikke alene har et hjælpsomt Sindelag overfor dem, men ogsaa Indsigt i de paagældende Forhold.

Hvis Nyorienteringen ikke begynder indefra, maa det være Rigsdagens Opgave at kræve den og faa lavet en Nyordning med Hensyn til Kontorerne — for Embedsmændene kan vi jo ikke udnævne her. Nej, det kan vi jo ikke, men denne Nyordning indefra, den er der stadig væk. Nu kan man altsaa sige om juridiske Kandidater, hvad man vil, men den Skole, de juridiske Kandidater har faaet, er en Skole, som alle vi, der ikke har den, tidt og ofte maa savne, og fordi de har faaet denne skolede Tankegang, ligger det ikke